

Jamen hvorfor læser og forholder Politiforbundet og vore medlemmer sig ikke til de såkaldte »kollektive kontrakter«, der i øvrigt taler om »sædvanlig løn«, som tilsyneladende også er problematisk efter ligningslovens bestemmelser? Her står flere af nøgleordene, hvis man forvalter efter ord og bogstav. I øvrigt er det jo en aftale, der er indgået med Rigspolitichefen!

Til det skal siges, at udsendelserne typisk foregår med kort varsel, hvorfor kontrakterne indeholder ganske mange andre og i udsendelsesøjeblikket mere relevante elementer om opgavens karakter og mandat i forhold til kollegernes fysiske sikkerhed, herunder magtbeføjelser og bevæbning, samt forsikrings og pensionsforhold (også for de eventuelle efterladte).

I den forbindelse har formuleringen »sædvanlig løn« været en sikring af, at polititjenestemændene under alle omstændigheder bevarede tilknytningen til politiet med generel lønindplacering- og stigning samt pension med videre.

Formuleringen har ikke været tillagt nogen skatteteknisk betydning, men knytter sig til den kendsgerning, at alle forhold vedrørende polititjenestemændenes tjenstlige løn- og arbejdsvilkår er indgået ved kollektiv overenskomst og aftale i forhold til Finansministeriet og Rigspoliet. Derfor kan det undre, at Udenrigsministeriet, jf. Kammeradvokatens redegørelse, får en selvstændig status som myndighed over for en anden statsmyndighed – ikke mindst set i lyset af, at det er i dets (Udenrigsministeriets) regi, udsendelserne sker?

Skatteministeren har ret, hvis han er citeret korrekt: »Det er noget kludder.« Vore medlemmer har anvendt andre skrappe gløser!

Vi har læst en udtalelse i pressen om, at Politiforbundet burde pudse en advokat på sagen.

For det første tror vi på en form for rimelighed og forståelse for medlemmernes problemer, for det andet eksisterede det at have »ret«, før nogen opfandt love og bekendtgørelser.

Husk også på, at vore kolleger under de til tider meget vanskelige forhold i områder uden egentlige demokratiske retsgrundlag og principper må anvende deres sunde fornuft.

I øvrigt er temaet for Politiforbundets etik-kampagne over arbejdssetiske værdier: »Du får, hvad du gi'r«. Man kan vel heller ikke helt udelukke, at de har den i baghovedet, når de skal vurdere deres skattemæssige situation.

Med andre ord tror de stadig på fair behandling.

Politiforbundet har også på medlemmernes vegne en berettiget forventning om, at Skatteudvalget med disse aspekter finder en politisk løsning med en hel eller delvis skattelempelse og/eller en tilsvarende ydelse ud fra de tilsagn, som vore medlemmer ikke *har haft* og ikke *har* en rimelig grund til at betvivle.

De har leveret varen – med liv og helbred som indsats. De har tilmed fået ros for blandt andet deres engagement og evne til at løse *deres* opgaver velovervejede til parternes tilfredshed.

Med de anførte argumenter og sidstnævnte baggrund finder Politiforbundet det urimeligt, at man efterfølgende administrativt forvalter skattebestemmelserne og ligningsloven så nidkært.

Skulle udvalget komme i tvivl, bør man huske på, at et almindeligt kendt og anvendt retsprincip går ud på, at al tvivl skal komme den tiltalte til gode – i *denne sag* er det vore medlemmer, politifolkene, der skatteteknisk er i klemme.

For notatet

Hans Bundesen